

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 29/07

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne na neverejnom zasadnutí 11. apríla 2007 po predbežnom prerokovaní sťažnosti M. F., G., zastúpeného advokátom JUDr. V. P., B., pre namietanú neústavnosť a nezákonnosť volieb primátora v obci P. konaných 2. decembra 2006 takto

rozhodol:

Sťažnosť M. F. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 13. decembra 2006 doručené podanie M. F. (ďalej len „sťažovateľ“) označené ako „*Oznámenie o porušení volebného moratória*“ a na základe výzvy ústavného súdu doplnené podaním sťažovateľa doručeným ústavnému súdu 17. januára 2007, v prílohe ktorého zaslal splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. V. P. Ústavný súd kvalifikoval podanie sťažovateľa ako sťažnosť podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Podľa tvrdenia sťažovateľa kandidoval vo voľbách v obci P. 2. decembra 2006 na funkciu starostu obce a získal viac ako 10 % platných hlasov. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že: „Protikandidát na starostu D. B. porušil volebnú kampaň a to tým, že miestnych voličov zavádzal a uvádzal do omylu poskytovaním nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o ostatných kandidátoch. V rozpore so zák. č. 340/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy miestnym voličom podával alkoholické nápoje vo väčšom množstve. Protikandidáti na starostu v obci P. sú presvedčení, že došlo k porušeniu ich práva na ochranu osobnosti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a to neoprávneným zásahom zo strany D. B. do chránených práv osobnosti fyzickej osoby. Všetci traja kandidáti sa domáhali, aby sa zo strany D. B. upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti, ale D. B. naďalej kandidátov slovne ohováral, vyjadroval sa vulgárne na ich adresu, snažil sa maximálne poškodiť ich dobré meno a aj týmto spôsobom znevýhodňoval ich pozíciu. V deň volieb predsedníčka volebnej komisie v obci P. vlastným motorovým vozidlom vyhľadávala a agitovala voličov a osobne ich dovážala do volebnej miestnosti.“

Na základe dôvodov uvedených v sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom „I. vyslovil, že

a) sťažnosť protikandidáta M. F. voči nezákonnosti a neústavnosti volieb do orgánov miestnej samosprávy v obci P. je oprávnená a Ústavný súd jej vyhovie

b) Ústavný súd vyhlasuje nálezom voľby do orgánu miestnej samosprávy v obci P. konané dňa 2. 12. 2006 za neplatné.

2) prikazuje

predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky vyhlásiť nové voľby (...) podľa zákona č. 346/1990 Zb. (...).

ukladá D. B., zdržať sa neoprávnených zásahov do chránených práv občianskej cti a ľudskej dôstojnosti protikandidáta M. F. (...).“

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky, volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, volieb do orgánov územnej samosprávy a volieb do Európskeho parlamentu.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť pre neústavnosť alebo nezákonnosť volieb do (...) orgánu miestnej samosprávy alebo proti výsledku volieb môže podať okrem navrhovateľov uvedených v § 18 ods. 1 písm. a) až e) aj (...) kandidát, ktorý získal vo volebnom obvode najmenej 10 % voličov.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť proti výsledku volieb do (...) orgánu miestnej samosprávy môže podať aj protikandidát, ktorý získal aspoň 10 % hlasov (...).

Ústavný súd z povahy podaní sťažovateľa z 8. decembra 2006 a z 10. januára 2007 zistil, že ide o sťažnosť podľa čl. 129 ods. 2 ústavy, ktorá nespĺňa všetky náležitosti predpísané v § 20 a § 59 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť okrem všeobecných náležitostí (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) musí obsahovať aj vyjadrenie sťažovateľa o tom, či napáda voľby na celom území Slovenskej republiky, alebo len v určitom volebnom obvode; kandidát môže namietať len zvolenie iného kandidáta vo svojom volebnom obvode [§ 60 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde], aj dôvody, pre ktoré voľby napáda, s označením dôkazov [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde], údaje a dôkazy o tom, že je oprávneným navrhovateľom podľa § 59; to neplatí v prípade navrhovateľov uvedených v § 18 písm. a) až e) [§ 60 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde] a návrh na rozhodnutie vo veci samej [§ 60 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd preto 19. januára 2007 vyzval právneho zástupcu sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania tak, aby obsahovalo všetky náležitosti požadované ustanoveniami § 59 až 61 zákona o ústavnom súde, a to v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Na jej základe právny zástupca sťažovateľa podaním z 1. februára 2007 požiadal o predĺženie lehoty o 15 dní, ktorému ústavný súd vyhovel, a lehotu mu predĺžil do 19. februára 2007.

Právny zástupca aj napriek tomu do dnešného dňa podanie nedoplnil a nedostatky podania neodstránil.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napriek tomu, že v podaní z 10. januára 2007 tvrdí, že vo voľbách na starostu obce P. konaných 2. decembra 2006 získal viac ako 10 % hlasov, jednoznačne nepreukázal, že je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti tak, ako to

ustanovuje § 59 zákona o ústavnom súde, neuviedol, koľko hlasov získal a koľko bolo oprávnených voličov. Ďalej sťažnosť sťažovateľa ústavný súd hodnotil aj ako neúplnú z hľadiska nedostatočného odôvodnenia návrhu, pretože neoznačil a nenavrhol dôkazy za účelom preukázania svojich tvrdení [§ 60 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde].

Na základe týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa neumožňuje, aby o nej ústavný súd konal a rozhodol vo veci samej.

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva (PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 19/94), že v konaní o volebných veciach nesie dôkazné bremeno sťažovateľ.

Voľby sú prostriedkom pravidelného obnovovania verejnej moci občanmi. Hrubé, závažné alebo viacnásobné porušenie práv občanov priznaných zákonom alebo ústavou zakladá právomoc ústavného súdu zrušiť napadnutý výsledok volieb alebo vyhlásiť voľby za neplatné, pretože namietané porušenie práv mohlo ovplyvniť priebeh a výsledok volieb (PL. ÚS 18/99).

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 129 ods. 2 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

Aj napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľa vyzval na odstránenie nedostatkov podania s výslovným poučením o tom, ako je potrebné sťažnosť doplniť, sťažovateľ na ňu dosiaľ nereagoval. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.